

Dosarul nr. 2ra-1744/21

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul central, Judecător – T. Andronic

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – M. Anton, A. Pahopol, O. Cojocaru

DECIZIE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari,
Victor Burduh,
Nina Vascan,
Maria Ghervas

examinând recursul declarat de Roșca Tudor, prin intermediul avocatului Negura Ana,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Roșca Tatiana către Roșca Tudor, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei - xxxxx, cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul central din 13 iunie 2019,

c o n s t a t ă :

La 04 aprilie 2018, Roșca Tatiana a depus cerere de chemare în judecată către Roșca Tudor, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei – xxxxx, solicitând desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori Xxxxx și Xxxxx cu mama Roșca Tatiana și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă de 1000 lei lunar pentru fiecare copil.

În motivarea acțiunii a indicat că la 03 mai 2004, la Primăria xxxxx, xxxxx, a fost înregistrată căsătoria între Roșca Tatiana și Roșca Tudor, trecută în Registrul actelor de stare civilă sub nr. 03.

Din căsătorie soții au doi copii minori, Xxxxx și Xxxxx.

Totodată, reclamanta a menționat că viața în comun cu pârâtul a eșuat deoarece în familie s-a creat o atmosferă iremediabilă de neînțelegere, fapt care face inoportună menținerea familiei.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul central, din 17 octombrie 2018, s-a admis acțiunea Tatiane Roșca.

S-a desfășurat căsătoria între Roșca Tatiana și Roșca Tudor, înregistrată la Primăria xxxxx, xxxxx, în Registrul actelor de stare civilă, sub nr. 03.

S-a determinat domiciliul copiilor minori, Xxxxx și Xxxxx, cu mama Roșca Tatiana.

S-au încasat de la Roșca Tudor în beneficiul Tatiane Roșca pensia de întreținere a

copiilor minori, Xxxxx și Xxxxx, în sumă a câte 1000 lei lunar, din salariu și toate veniturile, începând cu 04 aprilie 2018 până la atingerea majoratului de către copii și taxa de stat în sumă de 140 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2019, s-a admis apelul declarat de Roșca Tudor, prin intermediul avocatului Negura Ana, și s-a casat hotărârea Judecătoria Strășeni, sediul central, din 17 octombrie 2018, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în primă instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Strășeni, sediul central, din 13 iunie 2019, s-a admis acțiunea Tatiane Roșca.

S-a desfășurat căsătoria între Roșca Tatiana și Roșca Tudor, înregistrată la Primăria xxxxx, xxxxx, în Registrul actelor de stare civilă, sub nr. 03, cu dispunerea încasării de la Roșca Tudor în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 1000%, ceea ce constituie 200 lei, la eliberarea certificatelor de desfacere a căsătoriei, iar Roșca Tatiana a fost scutită de la plata taxei de stat.

S-a stabilit domiciliul copiilor minori Xxxxx și Xxxxx, cu mama Roșca Tatiana.

S-au încasat de la Roșca Tudor în beneficiul Tatiane Roșca pensia de întreținere a copiilor minori, Xxxxx și Xxxxx, în sumă a câte 1000 lei lunar, din salariu și alte categorii de venituri, pentru fiecare copil, începând cu 04 aprilie 2018 până la atingerea de către ambii copii a majoratului, și taxa de stat în mărime de 140 lei.

La 09 iulie 2019, avocatul Negura Ana în interesele lui Roșca Tudor, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoria Strășeni, sediul central, din 13 iunie 2019, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea Tatiane Roșca să fie respinsă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2019, s-a admis apelul declarat de avocatul Negura Ana în interesele lui Roșca Tudor.

S-a casat hotărârea Judecătoria Strășeni, sediul central, din 13 iunie 2019 în partea stabilirii domiciliului copilului minor Xxxxx cu mama Roșca Tatiana și, în această parte, a fost pronunțată o nouă hotărâre sub formă de încheiere, prin care, procedura civilă pe cerința Tatiane Roșca cu privire la determinarea domiciliului copilului minor Xxxxx cu mama, a fost încetată, în legătură cu atingerea de către copilul minor, a vârstei de 14 ani.

În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 iulie 2020, s-a admis recursul declarat avocatul Negura Ana în interesele lui Roșca Tudor și s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2019, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021, a fost respins apelul declarat de avocatul Negura Ana în interesele lui Roșca Tudor și menținută hotărârea Judecătoria Strășeni, sediul central, din 13 iunie 2019, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Roșca Tatiana către Roșca Tudor, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei - xxxxx, cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori.

Pentru a decide astfel, analizând argumentele din cererea de apel în coroborare cu circumstanțele cauzei și în raport cu prevederile legale aplicabile speței în cauză, cu privire la pretenția privind desfacerea căsătoriei, Curtea de Apel Chișinău a menționat că, în scopul păstrării familiei, la cererea lui Roșca Tudor, prima instanță le-a acordat soților un termen de împăcare de o lună de zile, conform încheierii din 13 mai 2019.

Astfel, dat fiind faptul că la expirarea termenului de împăcare acordat de prima instanță, relațiile dintre soți nu s-au schimbat, instanța de apel a considerat întemeiată dispoziția primei instanțe, cu privire la desfacerea căsătoriei.

Cu referire la determinarea domiciliului copiilor Xxxxx și Xxxxx, instanța de apel a menționat că potrivit avizului autorității tutelare teritoriale xxxxx nr. 756 din 10 octombrie 2018, este oportun ca domiciliul copiilor să fie stabilit cu mama, iar tatăl având acces liber la întrevederi.

În aceeași ordine de idei, Curtea de Apel Chișinău a menționat că potrivit avizului autorității tutelare xxxxx, nr. 397 din 16 aprilie 2019, reexaminând pretențiile din acțiunea Tatiane Roșca, autoritatea a reiterat cele enunțate în avizul anterior, solicitând instanței, la determinarea domiciliului copiilor minori, să țină cont în exclusivitate de interesele copiilor minori.

Totodată, în pofida declarațiilor copilului Xxxxx, din care reiese că acesta dorește să locuiască cu tatăl său, instanța de apel a remarcat temeinicia concluziei primei instanțe referitor la faptul că, în concursul dintre opinia copilului și interesul superior al copilului, în speță de a locui împreună, prevalează ultimul și, respectiv, că este necesar de evitat o eventuală separare a fraților.

În altă ordine de idei, Curtea de Apel Chișinău a remarcat că tatăl Roșca Tudor nu a solicitat stabilirea domiciliului copiilor minori cu el, prin inițierea unei acțiuni reconvenționale.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că la soluționarea chestiunii privind stabilirea domiciliului copiilor, prima instanță a elucidat toate circumstanțele importante și a respectat normele de drept material aplicabile la caz.

Subsecvent, cu referire la prevederile art. 74, 76 din Codul familiei, instanța de apel a considerat corectă soluția primei instanțe privind stabilirea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, ținând cont de starea materială și familială a lui Roșca Tudor, de nivelul anterior de asigurare materială a copiilor și de datele oficiale ale Biroului Național de Statistică la data respectivă.

La 05 octombrie 2021, avocatul Negura Ana în interesele lui Roșca Tudor, a depus cerere de recurs, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021 și a hotărârii Judecătoria Strășeni, sediul central, din 13 iunie 2019, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii Tatiane Roșca.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele de fapt și normele de drept indicate în referința la cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, avocatul Negura Ana a menționat că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și au aplicat eronat normele legale relevante cazului dat.

Astfel, cu referire la capătul de cerere privind desfacerea căsătoriei, reprezentantul recurentului a menționat că termenul acordat de către instanță pentru împăcarea soților, a fost unul insuficient pentru a echilibra situația creată. Mai mult ca atât, nu au fost constatate circumstanțe care ar fi dus la destrămarea familiei.

De asemenea, reprezentantul recurentului a menționat că sunt arbitrare concluziile instanțelor de judecată, cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor Xxxxx, deoarece, recurentul este impus să-i achite intimei pensie de întreținere a ambilor copii, în circumstanțele în care, copilul locuiește cu bunicul Roșca Ion (pe linie paternă), iar la ai săi 14 ani și-a exprimat dorința de a locui cu tatăl Roșca Tudor.

În concluzie, avocatul Negura Ana a caracterizat drept eronată motivarea instanțelor de judecată că Roșca Tudor nu a înaintat acțiune reconvențională cu privire la

stabilirea domiciliului copilului minor Xxxxx cu tata, deoarece, această concluzie vine în contradicție cu prevederile art. 63 din Codul familiei, care expres stabilește condițiile de determinare a domiciliului copilului care a atins vârsta de 14 ani.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021, a fost expediată participanților la proces la 14 septembrie 2021 (f.d.95, vol.II), însă date cu privire la recepționarea actului judecătoresc nu au fost constatate.

Astfel, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă, Colegiul lărgit consideră că recursul depus de avocatul Negura Ana în interesele lui Roșca Tudor la 05 octombrie 2021, este în termen.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 08 decembrie 2021, recursul declarat de avocatul Negura Ana în interesele lui Roșca Tudor, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de avocatul Negura Ana în interesele lui Roșca Tudor și va casa decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în urma examinării recursului, instanța de recurs emite o decizie care rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se consideră a fi emisă din momentul plasării acesteia pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

În speță, Colegiul lărgit constată că Roșca Tatiana, înaintând acțiune către Roșca Tudor, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei - xxxxx a solicitat desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori Xxxxx și Xxxxx cu mama Roșca Tatiana și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă de 1000 lei lunar pentru fiecare copil.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prin hotărârea din 13 iunie 2019, Judecătoria Strășeni, sediul central a admis acțiunea Tatiane Roșca.

A desfăcut căsătoria între Roșca Tatiana și Roșca Tudor, înregistrată la Primăria xxxxx, xxxxx, în Registrul actelor de stare civilă, sub nr. 03, cu dispunerea încasării de la Roșca Tudor în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 1000%, ceea ce constituie 200 lei, la eliberarea certificatelor de desfacere a căsătoriei, iar pe Roșca Tatiana a scutit-o de la plata taxei de stat.

A stabilit domiciliul copiilor minori Xxxxx și Xxxxx, cu mama Roșca Tatiana.

A încasat de la Roșca Tudor în beneficiul Tatiane Roșca pensia de întreținere a copiilor minori, Xxxxx și Xxxxx, în sumă de câte 1000 lei lunar, din salariu și alte categorii de venituri, pentru fiecare copil, începând cu 04 aprilie 2018 până la atingerea de către ambii copii a majoratului, și taxa de stat în mărime de 140 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021, a fost respins apelul declarat de avocatul Negura Ana în interesele lui Roșca Tudor și menținută hotărârea Judecătoria Strășeni, sediul central, din 13 iunie 2019, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Roșca Tatiana către Roșca Tudor, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei - xxxxx, cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori.

În contextul prevederilor art. 373 din Codul de procedură civilă, instanța de apel este obligată în limitele apelului să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, să aprecieze probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Cu referire la prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Legalitatea hotărârii presupune aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural de către instanța de judecată care a pronunțat hotărârea. Hotărârea este legală, dacă a fost adoptată în strictă conformitate cu normele de drept material care reglementează raportul material litigios. Pe lângă faptul că instanței îi revine rolul de a aplica corect normele de drept material și a stabili corect obiectul probațiunii, mai este necesar ca instanța să stabilească legătura dintre circumstanțele de fapt și mijloacele de probațiune administrate și apreciate în modul corespunzător conform art. 130 din Codul de procedură civilă. În lipsa probelor pertinente și admisibile, instanța de judecată nu poate face concluzii referitoare la producerea anumitor fapte sau la inexistența acestora. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții, trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

La caz, în cererea de recurs depusă de avocatul Negura Ana, în interesele lui Roșca Tudor, se atrage atenția asupra faptului că instanța de apel a ignorat argumentele formulate de către părți în cadrul examinării cererii de apel, a omis să le analizeze și să se expună asupra lor.

De asemenea, se face referire la faptul că instanța de apel a ignorat recomandările Curții Supreme de Justiție cu privire la chestiunea stabilirii domiciliului copilului minor Xxxxx, care au servit temei pentru a trimite cauza la rejudecare, iar în decizia contestată, instanța s-a limitat la evocarea unor concluzii eronate, fără a supune analizei situația copilului în raport cu normele aplicabile cazului fiind constatat interesul copilului într-un mod eronat.

Cu privire la aspectele enunțate Colegiul lărgit remarcă că, anterior, prin decizia din 22 iulie 2020, Curtea Supremă de Justiție a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2019, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Astfel, instanța de recurs a recomandat instanței inferioare să examineze și să dea apreciere avizelor Direcției asistență socială și protecție a familiei xxxxx a Consiliului raional xxxxx nr. 756 din 10 octombrie 2018 și nr. 397 din 16 aprilie 2019, și certificatului Primăriei s. Xxxxx, xxxxx nr. 147 din 29 mai 2018, din care rezultă că minorul Xxxxx se află în grija bunicului, Roșca Ion.

Mai mult, instanța de recurs a remarcat esența aprecierii declarațiilor date de copilul minor Xxxxx în ședința de judecată a primei instanțe din 13 iunie 2019, care dorește să locuiască mai departe cu tata, Roșca Tudor.

Cu toate acestea, este de reținut faptul că din decizia supusă recursului nu se desprinde o argumentare clară a instanței de apel referitor la stabilirea domiciliului copilului minor Xxxxx, or, concluzionând asupra temeiniciei soluției primei instanțe, instanța de apel nu a supus verificării și aprecierii certificatul nr. 147 din 29 mai 2018, eliberat de Primăria Xxxxx, xxxxx, potrivit căruia, din luna octombrie 2017, minorul Xxxxx se află în grija bunicului pe linia paternă, Roșca Ion.

De asemenea, instanța de apel a omis faptul că potrivit certificatului nr. 187 din 02 iulie 2019, eliberat de Primăria Xxxxx xxxxx, Roșca Ion (bunicul pe linia paternă) îl are la întreținere pe nepotul Xxxxx (f.d. 193 vol.I), iar potrivit confirmării nr. 545 din 13 noiembrie 2020, eliberată de Primăria Xxxxx, xxxxx, copilul Xxxxx își face studiile în mun. Chișinău, iar la revenirea în sat, locuiește împreună cu bunicul pe linie paternă, Roșca Ion.

Suplimentar, potrivit dispoziției nr. 56 din 13 noiembrie 2020 emisă de Primăria Xxxxx, xxxxx, a fost revocată curatela instituită prin Dispoziția nr. 49 din 23 octombrie 2019 asupra minorului Xxxxx, în legătură cu revenirea tatălui Roșca Tudor de peste hotarele Republicii Moldova. (f.d. 54 vol.II)

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel, la reexaminarea cauzei, nu a ținut cont de constatările instanței ierarhic superioare și ca urmare nu a soluționat litigiul corespunzător situației de fapt, nefiind clară etiologia concluziei instanței cu privire la stabilirea domiciliului și, respectiv, încasarea de la Roșca Tudor în beneficiul Tatiane Roșca a pensiei de întreținere a minorului Xxxxx.

În context, instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce, în speță, lipsește. Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei

hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

În această ordine de idei, instanța de recurs este în imposibilitate de a da o apreciere corectă și justă cazului supus judecării în condițiile când instanța de apel a emis o decizie motivată insuficient, oferind în ea explicații și concluzii neclare în raport cu circumstanțele cauzei și recomandările instanței supreme pentru rejudecarea cauzei, iar ca consecință, instanța de recurs fiind în imposibilitate de a verifica corectitudinea aplicării de către instanța de apel a cadrului legal sau a corectitudinii erorilor acesteia.

Totodată, Colegiul lărgit menționează că prin prisma prevederilor art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel *o singură dată*, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totuși, deși prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 iulie 2020, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2019 și s-a trimis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, Colegiul lărgit este în prezența unei situații neordinare, în care, pe de o parte cauza a fost deja trimisă o dată la rejudecare în instanța de apel, iar pe de altă parte, instanța de recurs nu poate corecta eroarea judiciară din decizia instanței de apel, emisă în urma rejudecării cauzei.

Astfel, cu prilejul rejudecării cauzei, instanța de apel a formulat concluzii cu o etiologie neclară în motivarea deciziei, ignorând totodată recomandările Curții Supreme de Justiție cu privire la necesitatea aprecierii probelor pentru stabilirea domiciliului minorului. Respectiv rejudecarea cauzei de către instanța de apel, dispusă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 iulie 2020, a fost una inutilă și lipsită de orice efect juridic.

În așa mod, s-a încălcat nu numai dreptul de acces la instanță și dreptul la un proces echitabil, ci și arhitectura constituțională a organizării judiciare, ce are în componență instanțele de control judiciar, precum și încrederea legitimă a oricărui justițiabil că statuările acestor instanțe vor fi respectate de instanțele inferioare, dându-se astfel și o previzibilitate hotărârilor judecătorești, previzibilitate întemeiată pe o așteptare legitimă că ceea ce a dispus instanța superioară va fi respectat.

Având în vedere cele relatate, singura soluție legală și rezonabilă în acest caz, este casarea deciziei recurate și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Netrimiteria cauzei spre rejudecare a doua oară, a fost concepută de legiuitor ca o dispoziție edictată în favoarea părților, urmărindu-se soluționarea într-un termen rezonabil a cauzelor, însă, în speță, aplicarea acestei dispoziții este în defavoarea intereselor copilului minor, precum și ale recurentului, aplicarea ei producându-le daune mult mai mari decât trimiterea spre rejudecare.

Mai mult, o altă soluție decât aceea a trimiterii cauzei spre rejudecare, ar echivala cu o validare și protejare a unor încălcări grave ale legii săvârșite de instanța de apel și cu o periclitate a sistemului judiciar în ansamblu, întrucât, dacă modul de abordare al Curții de Apel Chișinău ar fi însușit și de alte instanțe, s-ar ajunge la o atingere severă adusă drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că s-a constatat o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la

concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite prezenta cauză civilă spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La judecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală, reieșind din toate circumstanțele reale și esențiale ale pricinii. De asemenea, instanța urmează să indice cu suficientă claritate motivele pentru care acceptă sau respinge probele prezentate de către participanții la proces, dându-le o apreciere corespunzătoare, precum și să se expună asupra tuturor argumentelor și cerințelor formulate de către toți participanții la proces, ținând cont de recomandările instanței ierarhic superioare.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Roșca Tudor, prin intermediul avocatului Negura Ana.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Roșca Tatiana către Roșca Tudor, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei - xxxxxi, cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori, și se remite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Victor Burduh,

Nina Vascan,

Maria Ghervas